

Svenska Klubbens

MEDDELANDEN

Organ för Svenska Klubben i Helsingfors r.f.

Grundad år 1880 • Nummer 2, juni 2026

Svenska Klubbens MEDDELANDEN

Nr 2, juni 2026, Grundad 1961, ISSN 0357-8798

Utgivare: Svenska Klubben i Helsingfors r.f., grundad 1880
Mauritzgatan 6, 00170 Helsingfors, www.klubben.fi

Ansvarig redaktör: **Henrik Hultin** (040 730 0348, henrik.hultin@aramitz.fi)
Biträdande redaktörer: **Henrik Creutz, Niclas Lönnqvist**
Upplaga: 800 ex.

Annonser: **Carl-Johan Hindsberg**
(050 555 7070, carl-johan.hindsberg@svenskutveckling.fi)
helsida 380 €, halvsida 250 €, moms 0 %
Ombrytning: ant@webbhuset.fi
Foton: Redaktionen, **Gilbert Simons**
Tryck: Copy-Set, Helsingfors

Svenska Klubben i Helsingfors

Styrelse

Ekon.lic. **Henrik Hultin**, ordförande
Ekon.mag. **Magnus von Knorring**, vice ordförande
Jur.kand. **Gustav Adlercreutz**
Pol.mag. **Henrik Creutz**
Ekon.stud. **Axel Idström**
Portföljförvaltare **Carolus Reincke**
Ekon.mag. **Alex Seitsamo**

Funktionärer

Sekreterare, utensilieansvarig **Peter Edgren** (050 381 1483, peter.edgren@statskontoret.fi)
Ekonom, registrator **Carolus Reincke** (050 355 4540, reinckecarolus@gmail.com)
Klubbhövding **Henrik Creutz**
Biträdande klubbhövding **Axel Idström**
Nordiskt sändebud **Magnus von Knorring**
Intendent **Henri Hirvenoja**
Biträdande intendent, registrator **Alex Seitsamo**
Disponent **Jockum Andersin**

Bjälklaget

Bjälkmästare **Henry Wiklund**
Bjälkskrivare **Gustav Adlercreutz** (050 550 5747, gustav.adlercreutz@outlook.com)
Konto: FI92 4055 1110 0051 09

Restaurangen, svenskaklubben@therongroup.fi, tfn 020 787 9730

Klubbens styrelse har inballoterat följande nya medlemmar:
Jacob Malmsten, Tom Mickelsson, Johannes Nummikoski, Michael Nurmi

Ordförande har ordet

Klubben har haft en aktiv vår fylld av många intressanta evenemang och programpunkter. Vissa av dessa såsom resan till Stockholm tillsammans med Svenska Klubben i Åbo och skärgårdskryssningen till östra Helsingfors är skildrade i detta sommarnummer av Klubbens Meddelanden. Resan tillsammans med våra vänner från Åbo till Stockholm stärker banden mellan våra två klubbar och redan nu planeras nästa års resa till Stockholm då ett besök med lunch på Sällskapet på Arsenalsgatan 7 står i turen. Tidpunkten är inte ännu fastslagen men vi siktar på april 2027.

Svenska Klubben i Åbo står även värd för Nordiskt möte i början av september. Mer information om detta och om hur man anmäler sig hittar du i denna tidning. Det är viktigt att man anmäler sig så fort som möjligt – helts inom juli månad. Planeringen av Nordiskt möte i Helsingfors hösten 2027 har redan kommit igång. Då är det åter Helsingfors Börsklubb och vi som står för arrangemangen. Vi kommer att följa det traditionella mönstret med luncher, middagar, kulturinslag, skytte, golf och bridge.

I april var Klubbens representanter inbjudna att närvara vid Helsingin Suomalainen Klubis 150-årsjubileum. Vår Klubb representerades av ordföranden och vice ordföranden. Programmet uppdelat på två dagar var både högklassigt och intressant.

Som bekant har Suomalainen Klubi haft ett utmanande år med interna diskussioner och meningsutbyten som också behandlats livligt i offentligheten. Resultatet av diskussionerna och omröstningarna blev dock den att Suomalainen Klubi

fortsätter sin verksamhet som en traditionell herrklubb, vilket ledde till att styrelsen inom Suomalainen Klubi så när som på en person byttes ut under hösten. Den nya ordföranden Olli Meretoja med den nya styrelsen och funktionärerna ser med tillförsikt på framtiden. Turbulensen ledde till att klubben tappade en hel del medlemmar men samtidigt anslöt sig många nya till gemenskapen, överraskande nog bland dessa många yngre herrar.

Helsingin Suomalainen Klubi har idag ca 2 600 medlemmar, de har en mycket aktiv så kallad hobbyverksamhet med kring tjugo olika aktivitetsgrupper. Helsingin Suomalainen Klubi fyller en viktig kulturell funktion på den finska sidan i Helsingfors på samma sätt som vår klubb fyller en viktig funktion inom det svenska i Helsingfors. Vi är inte konkurrenter med varandra, vi representerar på många sätt samma värderingar inom samhället – det är egentligen bara klubbsspråket som är olika. De språkliga dispyter som kanske förekommit mellan våra två klubbar hör redan till historien – idag kan vi lära oss av varandra, utbyta idéer och till och med samarbeta inom vissa områden. Som ett exempel har vårt eget jaktkoteri redan visat intresse för gemensamma evenemang med våra finskspråkiga bröder.

Henrik Hultin

Johannes Klimakos stige, Athos

Bönens kraft

Vi har alla hört uttrycket "låt oss be". För mig har prästens tilltal till församlingen alltid känts gåtfullt och obegripligt. Frasen innebär att prästen ber för oss medan vi lyssnar på hans eller hennes bön, eller medan vi själva ber tyst en egen bön. Det är endast vid bönen Fader vår som prästen låter oss förstå att vi alla skall be tillsammans.

Det var först efter att jag besökt det heliga berget Athos som jag fick en tillfredställande förklaring på hur man skall be. Ordet "be" är missvisande. Bönen är inte ett medel för att uppfylla drömmar och önskemål. Det är inte heller fråga om att be på samma sätt som man ber om en kopp kaffe. Tvärtom! I trosbekännelsen ber vi: "Ske Din vilja!" Det är inte vår vilja, utan Guds vilja som skall ske, även om vi gärna skulle få vår egen vilja hörd.

Enligt munkarna på det heliga berget Athos bör varje bön börja med en tacksägelse för att vi människor har blivit skapade som Guds avbild och like. Det centrala i bönen är att i stillhet erfara Guds närvaro i form av heliga energier. Vi behöver inte berätta våra bekymmer åt Gud. Gud vet allt om oss redan på förhand. Det räcker med att vi håller Gud i tankarna och lyssnar till Guds vilja. Lättare sagt än gjort.

Den enklaste och mest effektiva bönen är den s.k. Jesusbönen: "Herre, förbarma dig" (Kyrie eleison), som till en början regelbundet bes muntligt tills orden blir ett örhänge i vårt hörselsinne i likhet med en automatiskt upprepande musikalisk refräng. Därefter är det meningen att man skall förflytta örhänget till hjärtat för att Jesusbönen skall nå sin slutgiltiga boning där. Därför kallas Jesusbönen även för Hjärtats bön. Athoniterna avråder lekmän

att öva det tredje skedet utan handledning av en andlig fader.

Att åkalla Herren med den korta bönen innebär att reflektera över skapelseberättelsen, människans längtan tillbaka till Edens trädgård och gemenskap med Gud. Ju oftare vi erinrar oss skapelseberättelsen och de första människornas olydnad och syndafall, desto mera blir vi medvetna om vår korta tid här på jorden och om det meningsfulla i att se det goda och glädjefylla i att ha fötts till Guds avbild och like.

Det egendomliga är att om man regelbundet vid varje vägskaal i livet först ber "Herre, förbarma dig" och sedan lyssnar till orden i vårt örhänge, uppenbarar sig ett svar som visar sig vara det rätta svaret till oss där vi står vid skiljevägen. Enligt athoniterna är det Guds energier som i all stillsamhet hjälper oss när nöden är som störts. Det som uppenbarar sig är svaret på en fråga som vi inte alls ställt, men som Gud insett att vi ställde då vi bad "Herre, förbarma dig". Svaret som vi i stillhet uppfattar är ett mirakel av Guds nåd. Bönen kraft blir starkare ju längre vi lyssnar till den andliga stillheten i Guds närvaro. Det enda vi vet om Gud är det svar som Mose fick på berget Sinai då han frågade: "Vem är du?" Gud svarade: "Jag är." Såsom Mose står vi alla hela tiden framför det heliga med förtröstan och tacksamhet.

René Gothoni

Klubbroder René är religionsvetare och professor emeritus i religionsvetenskap. Han är specialiserad i kloster- och pilgrimsstudier samt filosofisk hermeneutik. René talade vid Klubbens fluglunch i november under rubriken "Athos bergets hemligheter".

Klubbens Veranda öppnade i maj, på bild klubbhövdingen och sekreteraren tillsammans med VD Patrick Patro Lorentz, Theron Group

Veni, Vidi, Vici - Theron

Vår bakgrund

Timmy Blom och jag träffades som barn på daghemmet Hanna Rothman. Vi kom väl överens från början, kanske för att vi båda kom från lite annorlunda familjer. Timmys mamma är från Sverige, min pappa från Brasilien. Vi stod lite mitt emellan allt från början. Gemensamt hade vi också - att vi växte upp nära entreprenörskap. Våra pappor var båda företagare, så vi såg och lärde oss rätt tidigt vad det innebar i praktiken.

Inte bara friheten, utan också allt arbete i bakgrunden.

Timmy och jag blev bästa vänner ganska snabbt - trots att vi också lyckades bli kära i samma flicka. I skolan var vi väl ganska typiska pojkar med många idéer, fast mestadels dumma sådana. Ambitiösa, men också ganska vilda ibland. Inte så mycket har egentligen förändrats där.

Livet gick vidare - Timmy började arbeta inom familjeföretaget Theron,

medan jag jobbade tillsammans med min far. Men vi höll alltid kontakt.

En sommarkväll 2025 satt vi ute på sommarstugans terrass med en kalla öl i handen. Jag minns att jag berättade att mitt företag hade blivit så automatiserat, att jag saknade känslan av att jobba, jag sökte efter något nytt. Timmy för sin del berättade att hans pappa, krögaren Tero Blom, som grundat Theron Catering, snart skulle gå i pension och att Timmy hade börjat tänka på att ta över efter sin far.

Sen satt vi i bastun och pratade. Inte så mycket formella planer, mer bara tankar och idéer. Men det blev ganska tydligt där och då att vår erfarenhet, styrkor och kunskap kompletterar varandra väldigt bra. Och framför allt - vi har känt varandra hela livet, så tilliten fanns redan.

Till slut var det inte så mycket att fundera på. Vi körde igång!

Var vi är nu

Vi började jobba ihop under hösten 2025.

För mig var det en stor förändring. Inte bara att lära känna Theron, utan hela restaurangbranschen. Och ganska snabbt märkte jag att det är en helt egen värld. Saker går sällan som planerat, utan det är nästan garanterat att det inte gör det.

Jobbet är intensivt, kreativt, kaotiskt, men väldigt givande. Man måste ha struktur, men också kunna improvisera när situationer ändras.

En dag kan vara lugn, nästa dag kan allt hända samtidigt. Leveranser försenas, frysen går sönder, taket på toaletten läcker, vädret ändras och hela planen måste göras om. Men servicen ska ändå fungera. Och det är väl också vad som gör det spännande.

Jag minns en gång i slutet av maj när vi fick ett samtal på eftermiddagen från en kund: "Kan ni fixa mat för 70 personer nästa dag?" Detta kom mitt i studentfest-

säsongen dessutom, när allt redan var fullbokat.

De flesta skulle kanske ha sagt tvärt förlåt men nej. I stället var vår mentalitet får början - Okej, hur löser vi det här?

Och vi löste det. Köket hoppade in, produktionen gjordes om, leveranser planerades om, folk tog extra ansvar. Det var ett sådant tillfälle där man ser vad ett bra team faktiskt kan åstadkomma. Det som fastnade för mig efteråt var egentligen inte att vi klarade av det, utan hur naturligt det kändes i stunden. I den här branschen betyder "omöjligt" ofta bara att det inte är planerat än.

Idag driver vi tillsammans:

- Restaurang Svenska Klubben
- Klubbens Veranda, vår sommarterrass framför Klubben
- Restaurang Luppo, vår moderna nya restaurang på Skatudden
- Restaurang Pihlajasaari + strandcafé och kiosk som är öppna på sommaren på Rönnskär
- Lunchrestauranger (Lepuuttaja, Kummeli, Estradi, Paussi)
- Theron Catering, som är cateringdelen av företaget

Det som överraskat mig mest är egentligen hur mycket intuition det krävs av alla som jobbar tillsammans. Det kräver nog en viss personlighet för att klara av den här branschen. Jag vill citera Tero Blom: "På restaurangbranschen är arbetarna mestadels halvgalna". Tero har också flera gånger hävdat, att företagets styrka ligger främst i vår otroligt duktiga personal, från diskhörnet till köket, från servitörerna i matsalen till försäljningstjänsten. Jag håller helt med - det är en stor ära och ett nöje att få arbeta tillsammans med dessa (halvgalna) proffsar.

Vart vi är på väg?

För oss handlar framtiden för Restaurang Svenska Klubben om att göra det till något mer än bara en restaurang. Vi vill att det ska bli ett kulturellt landmärke - en plats där mat, tradition och kultur kommer ihop.

En viktig del av det är att öppna upp lokalen med evenemang som folk vill gå på och uppleva något speciellt, som också anknyter till finlandssvenska traditioner och då och då med en ny twist. Vi vill att de finskspråkiga kan lära sig något om våra traditioner och också att den yngre generation av finlandssvenskar deltar i sin egen mat- och festkultur. Vi eftersträvar att

sänka tröskeln och öka intresset för båda dessa grupper att delta.

Här några idéer restaurangen vill bygga vidare på:

- Restaurang Svenska Klubbens kräftskiva, som är öppen för allmänheten och mindre företagsgrupper med bordsreservation (på samma sätt som julbordet).
- Årligt koncept med Mårtengås middagar för allmänheten.
- Musikkonserter i samarbete med Kamarikesä (www.kamarikesa.fi).
- Oktoberfest, eventuellt i samarbete med något ölbryggeri.
- Söndagsbrunch typ ”Sunday Roast”.

Restaurangens julbord är redan välkänt, målet är att bygga upp liknande tillställningar för andra säsonger året runt.

Ett annat stort projekt som vi har jobbat på är att förbättra marknadsföringen för restaurangverksamheten, för att kunna sprida ordet gällande kommande evenemang till både gamla och nya kunder. Vi är också öppna för samarbete med Klubbens medlemmar och vi lyssnar gärna på förslag hur vi skall komma vidare tillsammans.

I slutändan handlar det inte om att ändra vad Restaurang Svenska Klubben står för idag utan att lägga till lager där den fina unika miljön, gott sällskap, god service, den läckra maten och drycken och givetvis snapsen förenas till en ny fantastisk helhet.

Klubbmedlem, VD Patrick Patro Lorentz, Theron Group

KLUBBENS VERANDA

Välkommen till Klubbens Veranda på Elisabetsplatsen utanför Svenska Klubben!

Vi har öppet onsdag-lördag kl. 14-22.

Köket serverar fram till kl. 20.

Här kan ni njuta av somriga smaker, goda drycker och en avslappnad atmosfär. Nedan hittar ni några favoriter från menyn – hela menyn finns på vår webbplats.

Varmt välkomna till Verandan!

CARPACCIO | 12 €

Nötcarpaccio med svartpepparmajonnäs, Västerbottensost och krispig kapris.

BIFF & POMMES FRITES | 42 €

Black Angus-ytterfilé med Café de Paris-smör, gröna bönor, tomatsallad och pommes frites.

Vice ordförande deklamerar medan Klubbens ordförande och Helsingin Suomalainen Klubi's ordförande Olli Meretoja och festkommitténs ordförande Markku Kuula lyssnar koncentrerat. Klubben hedrade broderklubben med en donation till Karavanen till Ukraina rf.

Vi firade Helsingin Suomalainen Klubi 150-år

Lördagen den 25 april samlades radarparet Henrik och Magnus i Magnus våning på Bernhardsgatan i Helsingfors. Vi beslöt att stärka oss med en "Rådgivande" innan vi skulle gå på Suomalainen Klubi's 150-års jubileumsfest som firades på restaurang Bank ett stenkast från min våning.

Ordföranden var stilig i frack som vanligt och jag försökte mitt bästa för att bistå honom inför vårt uppdrag. Vi var nämligen inbjudna i egenskap av ordförande och vice

sådan från Svenska Klubben i Helsingfors.

Då vi anlände i utsatt tid noterade vi att ett stort antal inbjudna inte bar frack utan någon annan form av hybrid klädsel. Allt nog, ca 400 personer bänkade sig vid långbord. Salen svalde fint den stora festpubliken. Vi satt bredvid orkestern som med ålderns rätt såg något sammanbitna ut. Piggt klädda var de. Vita smokingar och röda flugor.

Festens arrangör Juha Lehto öppnade med att önska gästerna välkomna och

efter honom höll Suomalainen Klubi's ordförande Olli Meretoja ett längre anförande. Talet betonade mycket herrklubbstraditioner mm. Som förväntat vid dylika tillfällen är det "fint" om det är mycket allvarligt. Sakinnehållet var det inget fel på trots att man inte alltid kände igen sitt eget land då det talades om långa traditioner och finsk kultur.

Middagen var superb, gott och smakligt. Sång förekom dock inte till den snapslösa middagen. "Herre Gud så gott" var långt borta. Efter några valssteg med några lyckligt utvalda gled Henrik och jag oss försynt i väg. Vi ville vara pigga på brunchen följande dag.

Brunchen serverades i Suomalainen Klubi's utrymmen på Folkskolegränden 3. Mycket trevligt uppdukat med allt vad ett riktigt brunchbord skall bestå av. Snaps och allt.

Vid tillfället avtäcktes en tavla som var

beställd för jubiléet. Den helt otroligt charmiga konstnärinnan Josefiina Jokiahho presenterade tavlan till allmänhetens glädje. Mycket trevligt inslag.

Styrelseordförande Henrik höll ett välfunnet tacktal och jag vice ordförande deklamerade en dikt av Bertel Gripenberg på klingande finlandssvenska. Med stående ovationer lämnade vi salen och därmed festligheterna denna gång.

Ute på backen, då vi dragit andan, konstaterade Henrik och jag att vi borde utveckla och utvidga samarbetet med denna trevliga broderklubb, Suomalainen Klubi.

Sedermera har flera vänliga tackbrev droppat in i våra brevlådor.

Vid tangentbordet

Magnus von Knorring, vice ordförande

Helsingfors i stadsbilden

Den tvåspråkiga gatubilden är en central del av Helsingfors historia och identitet. Men under de senaste åren har en märkbar förändring skett. Genom det utbredda bruket av stadens enspråkigt finska logotyp har det svenska namnet Helsingfors steg för steg börjat suddas ut från stadsbilden.

Vad som vid en första anblick kan verka som en yttlig designfråga är i själva verket en djupt principiell strid om synlighet, tillhörighet och respekt för stadens minoritetsspråk.

Det paradoxala i situationen är att regelverket egentligen är glasklart. Stadsstyrelsens officiella anvisningar slår fast att den enspråkigt finska logon endast får användas i rent finskspråkiga sammanhang. I alla andra fall – vilket i en officiellt tvåspråkig huvudstad innebär merparten av all kommunikation – ska antingen den tvåspråkiga logotypen användas, eller så ska den finskspråkiga och den svenskspråkiga logon placeras sida vid sida med exakt samma synlighet.

Trots dessa tydliga direktiv möts helsingforsarna dagligen av den enspråkiga logon på allt från digitala skärmar och trycksaker till skyltar och arbetsfordon. Hur har vi hamnat här?

Min erfarenhet är att detta problem inte bottenar i politisk ovilja. Tvärtom är politiker från alla partier i allmänhet villigt inställda; de förstår problematiken och stöder tanken på ett tvåspråkigt Helsingfors när frågan lyfts fram. Problemet ligger i stället på tjänstemannanivå.

För det första handlar det om bekvämlighet och bristande medvetenhet i vardagen. När en enskild anställd snabbt ska trycka upp en instruktion, en poster eller ett infoblad, väljer man i farten ofta den

enspråkiga finska logon helt enkelt för att det upplevs som det enklaste och snabbaste alternativet. Rutinen att tänka tvåspråkigt saknas i det praktiska utförandet.

För det andra handlar det om ideologi på marknadsföringsavdelningen. Där finns en stark strävan efter att betrakta "Helsinki" som ett internationellt varumärke. I jakt på en minimalistisk och enhetlig grafisk profil har man offrat det svenska namnet på designens altare, utan att reflektera över de signalvärden det sänder till de egna invånarna.

Svenska folkpartiet har länge och outtröttligt arbetat mot denna utveckling i stadshuset. Att hålla stånd i språkfrågor kräver både uthållighet och mod. Särskilt tre kommunalpolitiker har gjort betydande insatser: Björn Månsson, Marcus Rantala och Kristian Wahlbeck har genom motioner, förhandlingar och debattinlägg ständigt hållit frågan på agendan och krävt att staden bär sitt tvåspråkiga ansvar.

Själv sammanställde jag en presentation som skickades direkt till stadens kommunikationsdirektör för att svart på vitt visa hur anvisningarna bryts i praktiken. För att försöka nå ut till den finskspråkiga majoriteten skrev jag nyligen också en insändare i Helsingin Sanomat. Respons och diskussion visar att ämnet berör och att argumenten vinner genklang när de lyfts fram sakligt.

Det positiva i allt detta är att situationen långsamt håller på att förbättras. Men processen är trög, och tjänstemännen behöver kontinuerliga påminnelser. Det är här vi alla kan göra en konkret insats. Jag är övertygad om att ju fler av oss som aktivt kontaktar staden och påpekar brister

i skyltningen, där reglerna inte följs, desto snabbare kommer vi att se en förändring.

Genom att envist kräva vår visuella rätt i stadsbilden ser vi till att staden förblir tvåspråkig.

Jonas Eiring

– om vår finlandssvenska position

Vi svenskspråkiga i Finland uppgår till cirka 285 000 medborgare, vilket vill säga 5 procent av den totala befolkningen. Det är inte en särskilt hög procent. Vi är färre än de arbetslösa, färre än de som kategoriseras som invandrare...

Vårt svenska språk har ett starkt skydd i grundlagen, vilket är lyckosamt. Vi har institutioner som upprätthålls med offentliga medel – Nylands Brigad, Borgå stift, Åbo Akademi, Hanken och en hel mängd andra läroanstalter, tvåspråkiga universitet, skolor med mera.

Ytterst går det tillbaka till den svenska tiden som dels tryggt Finlands västorientering, dels givit oss upplysta människor som placerat detta mindretal (minoritet i folkmun) med lag och rätt till fortsatt existens på sitt modersmål när Finland blev självständigt. Då var vår andel av befolkningen förvisso dubbelt större än i dag.

Bra så, men vi måste ha omsorg om det svenska språket också i framtiden. Här spelar kultur och civilsamhälle i bred bemärkelse en avgörande roll. Det skall vara möjligt till ett fullödigt liv på svenska.

Den svensktalande befolkningen är

långt koncentrerad till kustområden, vilket gör det möjligt att där leva på svenska. I huvudstadsregionen är det dock inte så lätt. Den svenska andelen av den finländska befolkningen är relativt stabil, men på andra språk växer folkmängden snabbt. Det blir allt svårare att hitta svensk service såsom restaurangmenyer i vår nejd, för att nu nämna ett "viktigt exempel" i vardagen. Tag inte exemplet så allvarligt.

Den offentliga sektorn gör med varierande omsorg sitt med skyltning, utrop i kollektivtrafiken, material på nätet och dylikt, men däremot är det erkänt svårt att rekrytera svenskkunniga personer till den offentliga servicen. Vi är i dylika fall för få... Huvudstaden kräver oavbruten politisk bevakning av det svenska, vilket också sker.

Men vi har fina med skattemedel uppbackade institutioner såsom svenska teatrar med svensk nationalscen i Helsingfors centrum. Vi har företagsamhet såsom förlag med stark närvaro på Helsingfors bokmässor. Canarius låter sig alltid imponeras av den svenska bokkatalogen som trycks inför Helsingfors bokmässor. Och vi har

civilsamhällets mångsidigt täckande institutioner – herrklubbar, damklubbar, dans, musik, litteratur, idrott, amatörteater, ungdom, pensionärer, historia, museer, politik, intressebevakning...

Allt kostar. En avgörande faktor icke minst inom den så kallade tredje sektorn är att vi har egna pengar. Vi har ett imponerande stiftelse- och fondväsende på svenska i Finland. På riksnivå disponeras årligen i storleksklass hundra miljoner euro för allmännyttiga ändamål på svenska i Finland. Därav är Svenska kulturfonden

ungefär hälften. Dessa stöd är livsviktiga eftersom de svensktalande konsumenterna är ett begränsat antal. Teater, litteratur etc har en helt annan efterfrågan i stora språkgrupper. Vårt mångsidiga föreningsliv fortsätter med tillhjälp av fonderna och Åbo Akademi, Samfundet folkhälsan jämte många andra har också egna pengar.

Ett tillskott i huvudstaden på 2000-talet är Stiftelsen Tre Smeder, som kan disponera i storleksklassen 5 miljoner per år för oss finlandssvenskar i huvudstaden. Vi försvinner inte!

Klubbens insamling för Ukraina

Svenska Klubben för Ukraina insamlingen, som startade vid julen och avslutades den 15 maj, inbringade 8 210 euro. Stort tack till alla donatorer!

För pengarna kommer Karavanen att köpa 14 stycken kraftstationer. Och redan i slutet av juni körs stationerna ner till

Ukraina. Den andra karavanen i juni kommer att bestå av fem lastbilar och mycket utrustning.

Klubbens kraftstationer kommer att vara i full användning vid fronten bara några dagar efter att de överlämnats.

Överlämning av liknande kraftstationer som Klubben donerar. Överläkare Valentina tackar Ant Simons från Karavanen, juni 2026 i Ukraina.

Honkatalot™

ARKITEKTONISK DESIGN: SEPPO MÄNTYLÄ

ARKITEKTONISK DESIGN: SEPPO MÄNTYLÄ

ARKITEKTONISK DESIGN: JANNE KANTÉE

ARKITEKTONISK DESIGN: VERTTI KIVI

NEW WORLD LUXURY®

Kryssning i österled

Den 27 maj haglade det, och väderrapporten utlovade regn och blåst, men detta avskräckte inte tjugo sjöbjörnar från Klubben från att bege sig ut på böljan blå. Vår plan var att göra en liten kryssning jorden runt, och med jorden avsågs då den jord som täcker Degerölandet. Tyvärr fick vi veta att båten Gäddan som charterbolaget ställt till vårt förfogande var för djupgående för att kunna flyta genom Degerös egen Suezkanal, så planen gick om intet. Besvikelsen var stor, men vi kom över den tack vare de bubblande drycker som rederiet bjöd på som kompensation. I stället inriktade vi oss på en rundtur kring Helsingfors eget Medelhav, Kronbergsfjärden.

Avresan skedde från Sjötullstorget, en anrik startplats för många äventyr. Äldre sjöbjörnar mindes med vemod hur de i sin barndom hade lagt ut från denna kaj. Ön som var målet kändes på den tiden avlägset, men där kunde man sedan beskåda tigrar, apor, måsar och andra exotiska djur och ofta fick man en glass på köpet. Alla var nu eniga om att Högholmen numera har förlorat en del av sin charm då den gamla färjan skrotats och öns officiella namn ändrats till Korkeasaari Zoo. Någon förklarade namnbytet med att aporna numera inte förstår svenska, det är endast någon gammal get som gör det.

Det var meningen att vi skulle ha kryssat längs Brändös stränder, men till vår förvåning styrde skepparen i stället till Fiskehamnen där vi beskådade höghuset som eldhärjats föregående lördagskväll. Bränd ö duger lika bra som Brändö, tänkte väl skepparen.

Passerandet under den nya Kronbergsbron väckte som väntat livlig diskussion.

De flesta var eniga om att den i sin nuvarande form är en halvmesyr, och de radikallaste åtgärdsförslagen varierade mellan att riva den och att bygga ut den till en fyrfilig motorväg. De flesta insåg dock att loppet är kört, bron är där den är och den betjänar cyklist, fotgängare och spårvagnar i den mån nu vädret tillåter.

Annat var det för hundra-tjugo år sedan. Då fanns det ingen bro från Sörnäs ens till Brändö, utan färden skedde med en ångdriven färja. Trots att broförbindelsen tillkom först år 1919 kunde man ändå redan år 1910 åka spårvagn till ön. Hur kunde det nu gå till? Jo, spårvagnen åkte förstas den sista biten ombord på ångfärjan. På den tiden var trafikplanerna påhittiga.

Vi passerade ST1-ägaren Mika Antonens lyxbastu som dominerade Kronbergsstranden, varefter stäven vändes mot Hästnäs sundet. Till skillnad från det närbesläktade Hormuzsundet löpte trafiken bra, och vi var själva de enda drönare som rörde sig i trakten, kanske beroende på stark närvaro av den finska marinen. Gäddan gick oskadd genom sundet, och vi kunde snart beundra villorna längs Jollas och Villinges stränder. Några klubbbröder fick något fuktigt i ögonvrån vid minnet av diverse fester som anordnats i dessa villor.

Efter denna avstickare styrde vi tillbaka in i Medelhavet med dess pärla Sveaborg, lämpligt nog även kallad Nordens Gibraltar. Färden avslutades med att runda Stora Räntan och göra en sväng runt Blekholmen. Sedan tillbaka till Sjötullstorget och en rask marsch till Klubben där en delikat middag med Janssonska väntade.

Anders Moliis-Mellberg

Är Svenska Klubben din värdefullaste underrättelsemaskin?

Idag har vi mer information än någonsin tidigare, såpass mycket att det ibland kan vara svårt att hänga med i det som faktiskt är viktigt. Fokus för stunden hamnar på en ilsken presidents senaste utspel, snarare än det som spelar roll över tid. Hur kan vi hantera denna utmaning och bygga upp ett system för att bättre navigera omvärldsutvecklingen? Det försöker denna text svara på, och en del av svaret är att engagemang i Svenska Klubben kan vara viktigt. Varför? Låt mig förklara.

”The most valuable commodity I know of is information” säger Gordon Gekko i filmen Wall Street. Karaktären som spelas av Michael Douglas är obehaglig, men oavsett det ligger det mycket i citatet.

Vi baserar alla våra beslut på tillgänglig information och vår bedömning av den.

Har vi tillgång till bra information kan vi fatta bättre beslut. Rätt enkelt. I Gordon Gekkos fall handlade det om insider handel eller att göra klipp. Men bra information är såklart en förutsättning för att fatta effektiva beslut inom alla områden.

Hur får den moderna mannen sitt informationsunderlag? Det finns tre huvudkällor. Den media han konsumerar, hans arbetsplats och hans sociala umgänge. Det innebär att alla får tillgång till rätt olika informationsunderlag. Dessutom finns det begränsningar med alla dessa informationskällor.

Låt oss börja med media. Det finns som sagt idag mer information än någonsin tidigare. Den är lättillgängligare och rör sig snabbare än någonsin tidigare. Financial Times, The Economist och andra högkvalitativa nyhetskällor finns i fickan på din telefon när du vill komma åt den senaste

informationen. Du kan lätt komma åt globala databaser och specialiserad information inom alla områden, och AI-verktyg kan fungera som din personliga forskningsstab som gräver fram det du är intresserad av. Fantastiskt. Det har aldrig varit bättre.

Men det finns begränsningar. För det första bygger denna digitala information huvudsakligen på den information som redan finns på internet. För det andra är nyhetsmedias kärnverksamhet att rapportera nyheter – och nyheter de kan bekräfta som korrekta.

En journalist som börjar spekulera för mycket skulle få en kortvarig karriär. Utöver att vara angelägna om sina rykten som pålitliga nyhetskällor är mediahusen också försiktiga då de kan hamna i juridiskt trubbel om de skulle uppfattas publicera på ett sätt som kunde skada någons rykte.

Resultatet är att vi har en mediakår som huvudsakligen rapporterar det som faktiskt sker, och överlag lägger relativt lite energi på att spekulera (och därmed analysera). Inget fel med det, de gör helt enkelt sitt jobb. Men det innebär rätt stora begränsningar om vi endast ska basera vår verklighetsuppfattning på vad som står i tidningarna.

Då kommer vi till mannens andra stora informationskälla – arbetsplatsen. Genom arbetet får man (beroende lite på vad man arbetar med) ofta en väldigt god insikt och förståelse för hur det fungerar och hur verkligheten ser ut inom ett begränsat område. Det kan handla om allt från teknisk kunskap om vissa utmaningar till skvallor och kontorspolitik rörande individer – information som är omöjlig att läsa sig till. Problemet med denna information är att den ofta är begränsad till avgränsade områden, till

exempel pappersindustrin, en advokatbyrå som stöttar företag med fusioner och förvärv, eller en institution på universitet.

Alla som arbetar eller har arbetat besitter värdefull och djup kunskap på sitt eget specialområde. Denna information är verklighetsgrundad och innefattar även förståelse om utvecklingstrender som bygger på information som inte går att läsa sig till i tidningen.

Detta för oss till den tredje viktiga informationskällan: den sociala miljön, eller våra nätverk. Vi kan läsa oss till någon sorts allmänbildning och världsorientering, men den riktigt djupa kunskapen får man endast genom att faktiskt arbeta med något. Det innebär att om vi bygger kontakter med andra personer kan vi ta del av deras perspektiv inom områden där de kan mycket mer än vi själva.

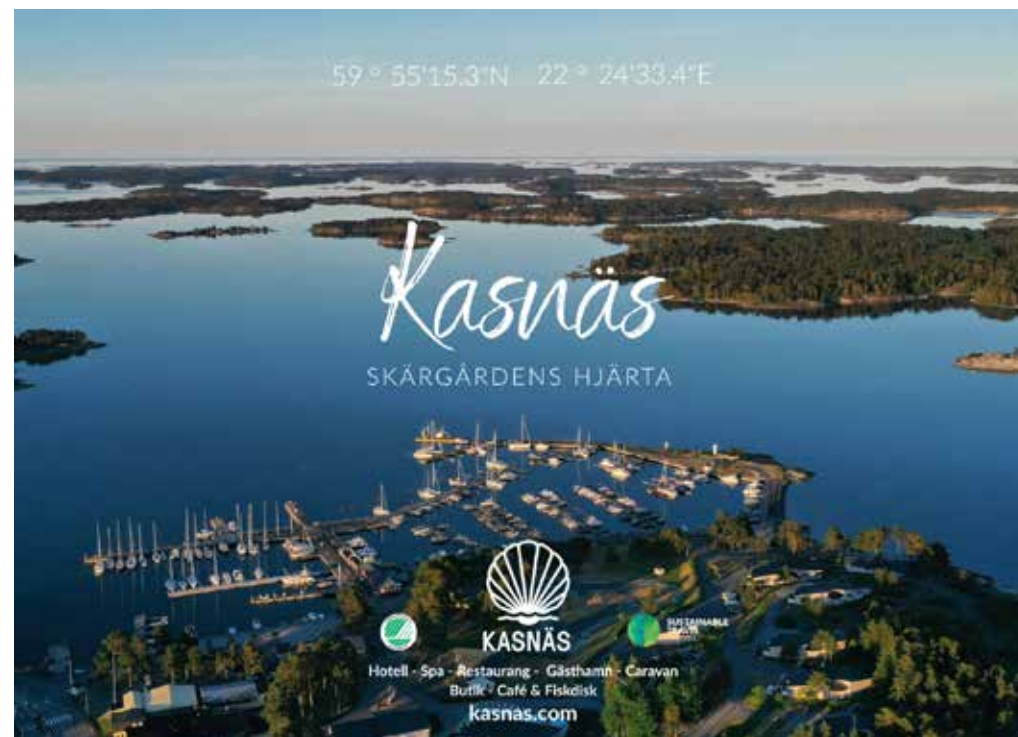
Desto fler goda kontakter vi har desto

större kunskapsunderlag har vi tillgång till. Här blir umgänge och föreningsliv särskilt viktiga. Dels lär man känna personer över tid, och kan ha djupare konversationer. Men man etablerar också kontakt med personer med djup erfarenhet inom en rad olika områden.

Hur ska du då bygga upp din egen effektiva underrättelsemaskin? Media är viktigt, journalister är proffs på nyhetsrapportering. Konsumera högkvalitativ media och läs bra böcker. Men detta ger dig inte allt du behöver.

Du har ditt eget specialområde men det är viktigt att bredda sig. Umgången är avgörande och här är Svenska Klubben rätt unik. Kunniga och erfarna herrar, som dessutom är sympatiska. Det är svårt att hitta ett bättre ställe att fylla sina kunskapsluckor – och ha det trevligt medan man gör det.

Karl Lallerstedt

Till Stockholm for ...

När Silja Serenade, den 26 mars, kastar loss från Olympiakajen befinner sig 15 klubbbröder ombord. Som sällskap har de, förutom en mängd studerande, även 25 bröder från Svenska Klubben i Åbo som vänligen bjudit med oss på sitt årliga besök i Stockholm. Ombord avnjuts en gemensam middag i bufféform, visor sjungs och vi skålar i akvavit. Programutbudet ombord är digert och en eller två drinkar intas i gott sällskap och vår ordförande, han gillar kvällens artist som uppträder med show.

Då Silja Serenade lagt till vid Värtan styr herrarna vidare mot Nya Sällskapet på Trädgårdsgatan invid Kungsträdgården med varierande färdmedel, från tunnelbana och buss till apostlahästar. Nya Sällskapets ordförande emeritus, Henric Ankarcrona och VD Peter Hamilton hälsar oss välkomna. En god lunch intas i matsalen till toner av både svenska och finlandssvenska snapsvisor, ordförandena för samtliga klubbar utbyter vänliga hälsningar. Efter lunchen intas kaffe en våning upp i en ståtlig salong som vetter mot par-

ken och där många kungars porträtt bevakar medlemmarnas diskussioner.

Ankarcrona berättar om Nya Sällskapets historia, klubben grundades av en utbrytargrupp inom Sällskapet, som ansågs ha blivit alltför stort mått i antalet ledamöter. Vi får veta att klubbhuset har en intressant detalj, fasaden mot gatan och den mot Kungsträdgården har olika vinklar, detta kan skådas i dörrnischen mellan entréhallen och matsalen, den ena karmen är djupare än den andra.

Nya sällskapets klubbhus är vackert och väl underhållet, man kan se att alla detaljer håller för en närmare granskning. Förutom matsalen och sällskapssalongen visas vi runt i ett bibliotek med biljardbord, i direktionsrummet och i några mindre salonger.

Det är dags att ta farväl och styra hemåt Helsingfors. Tack till Nya Sällskapet för vänligt mottagande. Tack även till Svenska Klubben i Åbo för att de bjöd oss med på resan och vår förhoppning är att denna utfärd kan bli en årlig tradition.

Alex Seitsamo

Ledningen för Klubbarna i Åbo och Helsingfors fotograferade på Nya Sällskapets balkong i vårsolen

Under hemresan njöt herrarna bland annat av havets läckerheter

Inbjudan till Nordiskt möte i Åbo 2026

Svenska Klubben i Åbo har den stora äran att, såsom värdklubb, inbjuda Herrarna från The Royal Bachelors' Club, Norske Selskab, Nya Sällskapet, Sällskapet, Helsingfors Börsklubb samt Svenska Klubben i Helsingfors till Nordiskt möte i Åbo den 2–4 september 2026.

Onsdag 2 september Kl. 18.30 Välkomstmiddag på Svenska Klubben samt traditionell blyxtbiljard. Restaurang Oobu, Västra Strandgatan 9, II vån, 20100 Åbo. Pris 50 EUR.

Torsdag 3 september

Dagen ägnas åt gemensamma aktiviteter med ett program som förenar sport, kultur och nordisk samvaro.

Alternativ:

Andjakt vid Meltola herrgård 05.30. Traditionell Lerduvsskytte 10.30. Pris 30 EURO

Golf på Aura Golf. Första start 9.00. Greenfee 85 EURO

Besök vid Åbo Svenska Teater. Vi följer med en repetition av ”Den lilla skräckaffären” 13.30. Pris 30 EURO

På kvällen samlas vi åter till gemensam 3 rätters middag på Svenska Klubben kl. 18.30. Pris 100 EUR, inkl. skumppa, snaps och 2x vin.

Fredag 4 september

Vi företar en utflykt till den mytomspunna ön Sjalö.

Båtresan startar kl. 10.00 från Aura å (Västra Strandgatan 37, 20100 Åbo). På Sjalö väntar en guidad rundtur följt av buffélunch. Återkomst till Aura å beräknas till cirka kl. 16.30. Pris 100 EUR.

Kvällen avslutas med högtidlig festmiddag i Kungssalen på Åbo slott. Festmiddagen är en smokingmiddag och inleds kl. 18.30. Gemensam busstransport från hotell Scandic Hamburger Börs och Radisson Blu Marina Palace tur/retur arrangeras. Pris 150 EUR, inkl. fördrink, snaps, vin och avec.

Vi ser fram emot att få hälsa Er varmt välkomna till Åbo för några minnesvärda dagar präglade av nordisk gemenskap, tradition och god samvaro.

Med största respekt och vänliga hälsningar, Svenska Klubben i Åbo

(Restaurang Oobu, Västra Strandgatan 9, II vån, 20100 Åbo)

Observera att anmälan till Nordiskt möte sker via Svenska Klubben i Helsingfors inom juli månad www.klubben.fi. Var och en bokar resan till/från Åbo och boendet i Åbo på egen hand.

Det detaljerade programmet med bl.a. hotellrekommendationer/anvisningar hittas på Klubbens hemsida www.klubben.fi

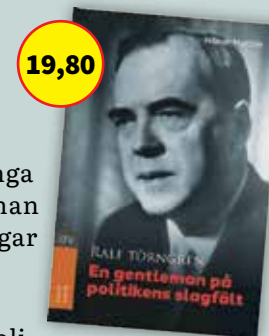
Ralf Törngren

En gentleman på politikens slagfält

Ralf Törngren (1899–1961) verkade som sfp-politiker under många turbulenta perioder i Finlands politiska historia. Men även om han valdes in i riksdagen flera gånger och var minister i elva regeringar var han ofta på kollisionskurs med Svenska riksdagsgruppen.

Törngren var påläst, saklig, lugn och sansad. Han behärskade ekonomi och utrikespolitik men också socialpolitik. Och i det politiska spelet var han alltid beredd att medla och finna kompromisser. **Men hur blev han sin tids centrala finlandssvenska och rikspolitiska politiker? Varför misslyckades han som statsminister? Varför hamnade han i konflikt med det parti han hela tiden tillhört, representerat och älskat? Vad gjorde honom till sist desillusionerad och nedbruten – både psykiskt och fysiskt?**

I sin tematiskt uppbyggda biografi söker och hittar **Håkan Mattlin** förklaringar både i Törngrens uppväxt och bakgrund, och i Törngrens personliga egenskaper som växte fram i trycket av de politiska utmaningar han ställdes inför.

Läs mer om alla 27 SFV-biografier över svenskspråkiga finländare som inte får glömmas bort, beställ och betala på www.boklund.fi (skriv "SFV" i sökfältet)

Klubbens årsfest firades i april med middag i smoking. Det underhållande festtalet hölls av doktoranden i nordiska språk **Martin Persson**. **Muntra Musikanters** representanter underhöll med spontan hyllningssång.

Klubben besökte det nyrenoverade Manerheim museet i Brunnsparken där vi togs emot av museichef **Märtha Norrback**.

VD **Sören Lillkung** berättade om Svenska kulturfondens verksamhet på fluglunchen i mars.

Klubbens Jaktkoteri höll årsmöte i den vackra Diana salen i mars (nere till vänster) Borgmästare **Daniel Sazonov** besökte Klubben i april (nere till höger).

SVENSKA KLUBBEN REVAL

Gr. 1924

INBJUDAN

Ledamöter i Svenska klubben å Helsingfors inbjudes härmed till Svenska klubbens i Reval årliga bal lördagen den 26 september 2026 å Katarinadalens slott i Reval.

Balen inleds kl 18.00 med stärkande fördrink följt av champagne, varefter en trerätters middag serveras. Middagen avslutas med fri bar och wienervals i slottets stora sal.

Efterfesten hålls traditionsenligt på Bombay club i Revals gamla stad.

Kuvertpris: 170 EUR

Klädkod:

Herrar: Frack m.o. alt uniform ämbetsmänna, militär eller kyrklig.
Damer: Långklänning

Hemsida: Revalball.com

Anmälan: revalskaslottsbalen@gmail.com

Bank: Swedbank Eesti AS (Bank)
Svenska klubben i Reval MTÜ (Kontohavare)
EE58 2200 2210 6764 9911 (Konto)
HABAE2X (SWIFT)

O.S.A. 1 september, 2026

Frågor: Anders Hedman +3725046900, npahedman@mac.com

Framtidsbulletiner och notiser

Information om programmet hittas även på hemsidan (www.klubben.fi) och på Klubbens slutna Facebook sida. Klubben annonserar en gång per månad under vår- och höstterminen i måndagens nummer av HBL.

Om du saknar lösenordet för hemsidans medlemsida, vänligen kontakta klubbhövding Henrik Creutz eller Alex Seitsamo per e-post för att få koderna.

Onsdagen den 19 augusti

Säsongsstart på Klubben med surpris

Onsdagen den 26 augusti

Kräftskiva på Brändö Seglare (BS) klockan 18.30

Transport från klubbhuset klockan 18.00

Förhandsanmälan till klubbhövdingen

Anmälan skall bekräftas genom inbetalning av 120 € till Klubbens konto

Aktia FI92 405511 100051 09 senast den 19 augusti

Nordiskt möte i Åbo onsdagen den 2 till fredagen den 4 september

Inbjudan med program hittas i denna tidning. Mötet arrangeras av Svenska Klubben i Åbo. Detaljerat program på Klubbens hemsida www.klubben.fi - även anmälan till de olika evenemangen sker genom klubbens hemsida.

Onsdagen den 23 september klockan 18.00

Restaurang Svenska Klubben ordnar en musikserie under hösten tillsammans med Kamarikesä (www.kamarikesa.fi). Klubben skaffar ett begränsat antal biljetter till den första konserten 23.9 klockan 18.00. Onsdagens klubbafton inleds med konserten (pris 25 euro) och fortsätter med sen klubbmiddag som inleds 19.45 i klubbvåningen. Anmälan via Klubbens hemsida.

Höstresa till Istanbul torsdagen den 8 till söndagen den 11 oktober

Det finns ännu några platser kvar - ifall du är intresserad kontakta snarast Yvonne Cronström på Axtours resebyrå, e-post: yvonne@axtours.ax.

Du hittar programmet i sin helhet på Klubbens hemsida www.klubben.fi.

Lucialunch på Klubben lördagen den 19 december.

